

майстерності викладача щодо впровадження системи стимулів у колективі групи та виборі найбільш ефективних стимулів щодо конкретних студентів [1].

Одним з важливіших стимулів підвищення активності до фізкультурної діяльності є створення такої навчальної ситуації, в якій студент зміг би досягнути успіху. Відомо, що тривала відсутність успіху формує в людини негативне ставлення до цієї діяльності, знижує її ефективність. Одним з найсуттєвішим фактором ставлення студентів до занять фізичною культурою є їх ставлення до викладача даної дисципліни. За даними ряду дослідників, від характеру стосунків між викладачем та студентами залежить ставлення останніх до предметів та навчання. За нашими спостереженнями, студентам імпонує те, що викладач надає їм можливість брати активну участь у навчальному процесі, ніби «перекладаючи» на них частину своїх повноважень, постійно залучаючи їх до аналізу того, що відбувається на занятті. Завдяки демократичному стилю керівництва навчальною діяльністю з боку викладача, група піднімається на сходинку вище в своїх можливостях і розпочинає співробітництво з викладачем у педагогічному процесі. Як інтегрований результат професійної підготовки фізична культура знаходить свій вираз у різноманітній професійній діяльності, спрямованій як на вирішення педагогічних задач з формування в студентів основ фізичної культури, так і на самовдосконалення, фізкультурну освіту та розвиток. Сукупність знань і форм ставлення фізкультурної діяльності, власного здоров'я, фізичного розвитку та підготовленості, професійної працездатності, здорового способу життя виявляється в органічній єдності знань, переконань у їх практичному використанні.

Основними ознаками активності особистості до фізкультурної діяльності є:

- систематичні заняття фізичними вправами для вирішення завдань фізичного самовдосконалення;
- спеціальні фізкультурні заняття, що підвищують ефективність діяльності в інших сферах;
- володіння певними руховими вміннями та навичками для вирішення особисто значущих цілей;
- володіння достатніми організаційно-методичними вміннями побудови самостійних фізкультурних занять, оскільки самостійна рухова діяльність є вищим ступенем фізкультурної активності;
- участь у примноженні та збільшенні цінностей фізичної культури та спорту.

На нашу думку, як інтегрований результат впливу зовнішніх та внутрішніх факторів на особистість студента, активність до фізкультурної діяльності реалізується у таких напрямках:

- визначає здатність до саморозвитку, відображає спрямованість особистості «на себе», забезпечує її прагнення до творчого «самостворення», самовдосконалення;
- є основою самодіяльного, ініціативного самовираження спеціаліста, прояву творчості у використанні засобів фізичної культури, спрямованих на предмет і процес власної професійної діяльності;
- відображає творчість особистості, спрямовану на суспільні відносини, що виникають у процесі фізкультурно-спортивної, суспільної та професійної діяльності.

Висновки. Заняття оздоровчими видами фізичної культури є найбільш ефективними засобами оздоровлення, корекції фігури, нормалізації діяльності усіх функцій і систем організму [5]. Регулярне відвідування занять з фізичного виховання у 80 % студентів дозволили підвищити рівень фізичного стану, зменшити розміри обхватів, збільшити показники сили і витривалості, а також зменшити масу тіла. Важливим є не лише ознайомлення студентів з відповідними теоретичними знаннями, а й виховання в процесі практичної роботи з ними усвідомленої стійкої потреби до самостійних занять фізичними вправами, навичок саморегуляції і самоконтролю, відповідального ставлення до власного здоров'я і здоров'я навколишніх, навички здорового способу життя. Методика здійснення професійно-прикладної фізичної підготовки повинна враховувати стать, вік, фізичний розвиток, ступінь підготовленості, вольові та психічні якості, тип вищої нервової системи, стан здоров'я тощо.

Перспективи подальших досліджень пов'язані з більш детальним вивченням умов активізації студентів ВНЗ до фізкультурної діяльності.

Література

1. Иващенко Ф.И. Особенности установления психологического контакта с учащимися /Ф.И. Иващенко // Педагогика. – 1999. – № 2. – С. 36-38.
2. Кебало Т.Г. Дослідження ціннісно-мотиваційних установок студентів вищого педагогічного навчального закладу / Т.Г. Кебало, О.А. Палієнко, Н.І. Годук // Проблеми освіти: наук.-метод. зб. / Кол. авт. – К.: Інститут інноваційних технологій і змісту освіти, 2006. – Вип. 48. – С. 53-57.
3. Смакула О.І. Формування ціннісного ставлення майбутніх учителів до фізичної культури: дис... канд. пед. наук: 13.00.04 / О.І. Смакула / Інститут проблем виховання АПН України. – К., 2004 -194 с.
4. Fairclough S.J. Effects of a physical education intervention to improve student activity levels / S.J Fairclough, G Stratton // Physical Education and Sport Pedagogy. 2006, vol.11(1), pp. 29–44. doi:10.1080/17408980500467613.
5. Developing Effective Physical Activity Programs / By L. Ransdell, M. Dinger, J. Huberty, K. Miller. – Human kinetics, 2009. – 216 p.
6. Walter C. Nordic Walking: The Complete Guide to Health, Fitness, and Fun / C. Walter. – Hatherleigh Press, 2009. – 208 p.

Огніста К.М., Огністий А.В.

Тернопільський національний педагогічний університет ім. Володимира Гнатюка

ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ДОСЛІДЖЕННЯ ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ДО ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ УЧНІВ

У даній статті розглянута проблема формування готовності майбутніх учителів-предметників до фізичного виховання учнів. Показано, що фізкультурно-оздоровча діяльність учителя-предметника виступає як соціально-важливий напрям професійної

педагогічній діяльності. На основі проведеного дослідження наукової літератури, запропоновано шляхи оптимізації процесу фізичного виховання студентів в системі неспеціальної фізкультурної освіти.

Ключові слова: фізичне виховання, професійно-педагогічна освіта, фізкультурно-оздоровча діяльність.

Огнистая К.М., Огнистый А.В. Психолого-педагогические исследования проблемы формирования готовности будущих учителей к физическому воспитанию учеников В данной статье рассмотрена проблема формирования готовности будущих учителей-предметников к физическому воспитанию учеников. Показано, что физкультурно-оздоровительная деятельность учителя-предметника выступает как социально необходимое направление профессиональной педагогической деятельности. На основе проведенного исследования научной литературы предлагаются пути оптимизации процесса физического воспитания студентов в системе неспециального физкультурного образования.

Ключевые слова: физическое воспитание, профессионально-педагогическое образование, физкультурно-оздоровительная деятельность.

Ohnysta K.M., Ohnystiy A.V. Psychological pedagogical researches of problem of forming of readiness of future teachers before physical education of students. There is browsing of the problem of forming of readiness of future subject teachers which are considered to physical education of pupils(students) in this article. It shown that athletic-health activity of subject teacher comes forward as socially important direction to professional pedagogical activity.

On the basis of the conducted research of scientific literature, the ways of optimization of process of physical education of students are offered in the system of the unspecial athletic education, namely:

activation in relation to the physical culture of all of participants of educational process – for themselves, students, their parents, other teachers;

- correction of public opinion (teachers, students, parents) by elucidative work and forming of communicative relations in the process of engaged in a physical culture and sport;

- grant of advisory help the participants of educational process. An advisory help can be individual (to the separate student, to one of parents) and group (for the separate group of students or parents, for the students of all of class and their parents - on a class hour, paternal collections);

- creation of terms of athletic-health activity. It is organization of leisure on the basis of the use of facilities of physical education, realization of «small» forms (morning exercises, PT pause, mobile breaks), organization of students in competitions and competitions, walking tours, demonstration of the personal example (self-affirmation), creation of cult of healthy way of life and health;

- monitoring of changes is in readiness to sport and recreation activity of participants of educational process - necessities, motivation, interest, bodily condition. The well organized monitoring (motivation, system, evidentness, informativeness) causes large interest of parents and students.

Key words: physical education, professionally pedagogical education, athletic-health activity.

Постановка проблеми. Реалії розвитку українського суспільства загалом та освіти зокрема висувають нові вимоги до навчання та виховання підростаючого покоління. Діти й молодь значно, раніше інших категорій населення, відчувають наслідки деформації суспільства, гостро переживають свою соціальну незахищеність, прискорене падіння духовності, зростання психічної нестабільності та фізичної слабкості. Перегляд стратегії, змісту, методичного забезпечення навчально-виховного процесу, стану здоров'я дітей і молоді, який погіршується з кожним роком, вимагає змін системи підготовки педагогічних кадрів.

Людська діяльність накладає свій відбиток на фізкультурну діяльність у випадку, якщо вона туди залучається. Фізична культура та її місце в освіті, вихованні, професійно-прикладній підготовці, лікувально-оздоровчій і рекреаційній сфері специфікує комплексний прояв функцій за змістом, організацією і очікуваними результатами [9, 11, 12, 13, 14]. Цим обумовлена її «загальнокультурність» для задоволення соціальних потреб (особистісних і суспільних). Прикладом може служити, інформаційна, нормативна, естетична, комунікативна, оздоровчі функції. Ці загальнокультурні функції фізична культура реалізує (у міру своїх можливостей) разом з іншими видами культур, тобто ці функції властиві не тільки їй [14, 15].

Актуальність дослідження. Підготовка учителів на якісно новому рівні є одним з важливих державних пріоритетів. Модернізація системи освіти в країні ставить перед вищою школою задачу корінного покращення професійної підготовки і виховання майбутніх фахівців.

Відповідно до концепції «Нової української школи» стратегії модернізації освіти, основними цілями професійної освіти є: підготовка кваліфікованого працівника відповідного профілю, конкурентоздатного на ринку праці, компетентного, відповідального, такого, що вільно володіє своєю професією і що орієнтується в суміжних областях діяльності, готового до постійного професійного зростання [4].

Проте, організація і зміст неспеціальної фізкультурної освіти не дозволяє належним чином готувати учителів-предметників, здатних повною мірою вирішити питання виховання, залучення учнів до фундаментальних культурних цінностей, серед яких особливе місце займає фізична культура [2].

Визнання суспільством учителя ключовою фігурою процесу навчання і виховання потребує вдосконалення підходів до розв'язання проблеми його професійної підготовки, оскільки студент вищого педагогічного навчального закладу готує себе до професії, успіх самореалізації у якій буде визначатися як його фаховою обізнаністю, так і психічним та фізичним благополуччям, ставленням до здоров'я свого й інших.

Фізкультурно-педагогічна діяльність вчителя-предметника може здійснюватися на двох рівнях. Перший рівень - спеціально-педагогічний, другий - загальнопедагогічний. На першому рівні фізкультурно-педагогічну діяльність здійснюють фахівці з фізичної культури, на другому - педагоги не фахівці у галузі фізичної культури (класні керівники, учителі-предметники). Основні

напрями фізкультурно-педагогічної діяльності на другому рівні - інформаційне, консультаційне, організаційне, комунікативне. Вказані напрями лише доповнюють основні професійні, в широкому розумінні, обов'язки педагога, які передбачають його діяльність у ролі вихователя, організатора, консультанта, експерта, дослідника та ін. [3].

Додаткова освіта з фізичного виховання припускає створення такого освітнього середовища, яке забезпечило б широке використання майбутнім вчителем сучасних методів, форм і засобів фізичної культури в спортивно-масовій і оздоровчій роботі в школі для зміцнення здоров'я підрастаючого покоління, сприяння у формуванні особистої фізичної культури школярів, їх орієнтації на здоровий спосіб життя.

Зв'язок авторського доробку із важливими науковими та практичними завданнями. В «Декларації про загальні заходи державної молодіжної політики в Україні», Законах України: «Про сприяння соціальному становленню та розвитку молоді в Україні», «Про фізичну культуру і спорт», «Про освіту», «Про загальну середню освіту», «Про вищу освіту», Національній програмі «Діти України», Концепції «Здоров'я через освіту», Державній національній програмі «Освіта (Україна XXI ст.)», «Державній програмі розвитку фізичної культури і спорту в Україні», «Національні стратегії розвитку освіти в Україні на 2012-2021 роки», «Галузевій концепції розвитку непевної педагогічної освіти» ставиться завдання щодо створення умов, за яких будуть викликані до життя творчі сили молоді особистості, відкриється простір до її саморегуляції, звертається увага на необхідність підготовки нової генерації вчителів, підвищення їхнього професійного та загальнокультурного рівня.

Визнання суспільством педагога ключовою фігурою процесу навчання і виховання потребує вдосконалення підходів до розв'язання проблеми його професійної підготовки, оскільки студент педагогічного вищого навчального закладу готує себе до професії, успіх самореалізації у якій буде визначатися як його фаховою обізнаністю, так і психічним та фізичним благополуччям, ставленням до здоров'я свого й інших [7]. На це робиться акцент у статті 26 Закону України «Про фізичну культуру і спорт», який спрямовує до індивідуального підходу у сфері освіти, оздоровчої спрямованості і широкого використання різних засобів і форм фізичного виховання і масового спорту, безперервності цього процесу. Фізична культура має на меті забезпечити комплексний підхід у формуванні розумових і фізичних здібностей студентів, вдосконаленні їх фізичної і психологічної підготовки до активного життя і професійної діяльності.

Закономірно, що це відповідальне завдання покладається державою насамперед на вчителя: головна увага має бути зосереджена на підготовці нового покоління педагогів, яке зуміє: підвищувати рівень власної загальної культури, складовою якої є особиста фізична культура; покращувати рівень професійної кваліфікації та соціального статусу до рівня, що відповідає їхній ролі в суспільстві.

Дослідження виконується відповідно до тематичного плану науково-дослідних робіт Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка з тем «Підготовка майбутнього учителя до інноваційної діяльності у сучасній школі» (державний реєстраційний номер 011U0001321) та «Теорія і практика підготовки учителів до роботи з фізичного виховання учнів» (державний реєстраційний номер 0113U005994).

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Аналіз психолого-педагогічної літератури засвідчив, що питання підготовки педагога до фізичного виховання, збереження й зміцнення здоров'я були під постійною увагою науковців різних часів, від античних філософів (Аристотель, Сократ, Гіппократ, І. Кант та ін.) до сучасних учених, предметом досліджень яких виступили різноманітні аспекти: розвиток валеологічної культури, культури здоров'я (Г. Апанасенко, О. Бондаренко, Є. Булич, О. Ващенко, О. Дубогай, І. Муравов, П. Плахтій, та ін.); підготовка фахівців до формування здорового способу життя школярів (О. Біда, С. Кондратюк, О. Савченко, С. Свириденко та ін.); здоров'язбережувальні технології у підготовці спеціалістів (Н. Башавець, М. Носко, К. Оглоблін, Л. Романишина, М. Сентизова, Г. Соловйов); підготовка майбутніх учителів до фізкультурно-оздоровчої діяльності (В. Бальсевич, М. Віленський, В. Видрін, Л. Лубишева, Т. Круцевич, Л. Матвеев, В. Палій, Ж. Холодов, О. Худолій, Б. Шиян й ін.).

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Натомість аналіз наукових джерел свідчить, що у вітчизняній педагогіці, на жаль, не надається належної уваги питанню формування готовності майбутніх учителів-предметників до фізичного виховання школярів, що викликає певні труднощі в подальшій роботі вчителя з учнями загальноосвітньої школи, коли закладається фундамент ціннісного ставлення особистості до власного здоров'я.

Новизна. Ураховуючи соціальну значущість якісної професійної підготовки майбутніх учителів, підвищення ролі їх у вихованні здорового молодого покоління, важливість етапу навчання у вищій школі для набуття професійнозначущих знань, умінь і навичок для фізичного виховання учнів, а також актуальність проблеми, її недостатню теоретичну і методичну розробленість, обрано напрямом дослідження «Теорія і практика підготовки майбутніх учителів-предметників до роботи з фізичного виховання у школі».

Об'єктом дослідження є професійно орієнтована підготовка учителя-предметника до роботи з фізичного виховання учнів.

Предмет дослідження – теоретичні і методичні засади підготовки учителя-предметника до роботи з фізичного виховання у школі.

Мета дослідження – полягає в теоретичному обґрунтуванні системи підготовки учителя-предметника до роботи з фізичного виховання в школі та визначенні перспективних шляхів їх реалізації.

Об'єкт і предмет дослідження обумовили необхідність розв'язання наступного **завдання**: Вивчити проблему формування готовності майбутніх учителів до фізичного виховання учнів у вітчизняних та зарубіжних психолого-педагогічних дослідженнях.

Методи дослідження: теоретичні: системний аналіз філософської, психологічної, соціологічної і педагогічної наукової літератури з проблем професійно-педагогічної підготовки майбутніх учителів, педагогічної діяльності.

Викладення основного матеріалу. Сучасна тенденція розвитку освіти (Л. Ахтарієва, Л. Беляєв, Я. Болюбаш, М. Братасюк, Е. Гришин, С. Гершунський, І. Зязюн, В. Паламарчук, Г. Петрова, Л. Рувинський, Л. Спіріна, Л. Суходольська, В. Чайка, З. Шабаліна Б., D. A. Pratt, J. Sulam, M. Wagner) передбачає підготовку вчителя не тільки на забезпечення предметно-педагогічних, але і соціально-педагогічних функцій. Мова йде про між і поза предметну діяльність педагога (О. С. Анісимов, О. А. Атяшев, Е. Р. Зеєр, Н. Ю. Кліменко, П. П. Терехов). Це в першу чергу пов'язано з реалізацією цільових і пріоритетних напрямів освітньої політики держави

- формування всебічно розвиненої особи, здоров'я і здорового способу життя. Це повною мірою стосується фізичної культури (Н. Н. Візітей, М. Я. Віленський, Л. І. Лубишева, Т. Ю. Круцевич, Б. М. Шиян). Реалізація цього процесу немислима без участі в ньому всіх учасників педагогічного процесу (М. Я. Віленський, А. В. Дубровський, Ю. І. Евсєєв, В. В. Приходько, Л. М. Романишина).

Участь учителя-предметника в цьому напрямі визначає культурологічну відповідність його педагогічної діяльності (О. А. Атяшев, М. Я. Віленський, А. В. Лотоненко, О. С. Куц). Педагог будь-якої спеціальності до певної міри відповідальний не тільки за рівень своєї фізичної культури, але і своїх учнів. У спеціальних дослідженнях О. А. Атяшева [1] показано, що фізкультурно-педагогічна діяльність має більшу ефективність педагогічної дії в порівнянні з іншими можливостями. Більш того, чим вище рівень фізичної культури вчителя, тим частіше він звертається до фізичної культури, як засобу виховної дії.

Для того, щоб проявити себе в цій якості, педагог повинен досягти певної готовності, тобто володіти базовими компетенціями і мотивацією до фізкультурно-педагогічної діяльності [6].

Цілим рядом досліджень (Л. Б. Андрющенко, Р. К. Бікмухаметов, М. Б., Божик, Б. Н. Пенцик, О. Л. Шабалін) виявлено, що діяльність вчителя-предметника у напрямку фізичного виховання учнів малоефективна. Основна причина такого стану, як вважають науковці є низький рівень мотивації і системи необхідних фізкультурно-педагогічних знань та умінь.

Професор Б.М.Шиян [8], рахує, що рівень фізичної культури педагога не фізкультурних спеціальностей і його діяльність з формування особистої фізичної культури учнів слід розглядати як важливі складову змісту професійно-педагогічної освіти.

У працях Tinning, Richard Macdonald, Doune Wright, Jan Hickey [16] вказується на те, що повинно змінитись відношення до фізичної культури, повинні відбутись зміни соціальних орієнтувань: від відчуженості учителя-предметника (здійснення фізкультурно-педагогічної діяльності - справа тільки фахівця з фізичного виховання і спорту), до соціальної взаємодії на основі інтеграції педагогічних дій (здійснення фізкультурно-педагогічної діяльності - загальна справа всього педагогічного колективу) .

Раніше проведеними дослідженнями [5] було виявлено, що метою фізкультурно-педагогічної діяльності вчителя (не фахівця фізичної культури) є: сприяння підвищенню ефективності вирішення завдань формування особистої фізичної культури за допомогою активізації учасників освітнього процесу (учнів, батьків, членів своєї сім'ї, інших вчителів).

Вивчення нами проблеми формування готовності майбутніх учителів-предметників до фізкультурно-оздоровчої діяльності являє собою діючу педагогічну систему. Функціонування і розвиток цієї системи здійснюється через організацію навчально-пізнавальної діяльності студентів у вигляді системи навчальних завдань, методів і форм навчання і видів занять [6].

Головні висновки. Аналіз відповідних публікацій (Ш. М. Бахтибекова, І. В. Борисова, Р.М. Бризгалова, М. Я. Віленського, З. Ж. Гайнулїна, А. В. Лотоненко, Л. М. Романишиної, Б. М. Шияна), пропозиції отримані нами при вивченні наукових публікацій (О. А. Атяшева, В. А. Бауєра, М. В. Божика, В. В. Вучева, В. І. Григор'єва, М. І. Кабишева, Т. Б. Козакова, Б. М. Шияна), а також досвід роботи (свій та інших) дозволяють класифікувати базові напрями фізкультурно-педагогічної діяльності учителя-предметника:

- активізація по відношенню до фізичної культури всіх учасників освітнього процесу - себе, учнів, їх батьків, інших вчителів;
- корегування громадської думки (педагогів, учнів, батьків) за допомогою просвітницької роботи і формування комунікативних відносин в процесі занять фізичною культурою і спортом;
- надання консультативної допомоги учасникам освітнього процесу. Консультативна допомога може бути індивідуальною (окремому учневі, одному з батьків) і груповою (для окремої групи учнів або батьків, для учнів всього класу і їх батьків - на класній годині, батьківських зборах);
- створення умов фізкультурно-оздоровчої діяльності. Це - організація дозвілля на основі використання засобів фізичного виховання, реалізація «малих» форм (зарядка, фізкультпауза, рухливі перерви), організація учнів у змаганнях і конкурсах, туристичних походах, демонстрація особистого прикладу (самоствердження), створення культу здорового способу життя і здоров'я;
- моніторинг змін в готовності до фізкультурно-оздоровчої діяльності учасників освітнього процесу - потреб, мотивації, інтересу, фізичного стану. Добре організований моніторинг (мотивація, система, наочність, інформаційність) викликає великий інтерес батьків і учнів.

Перспективи використання результатів дослідження. Подальші дослідження будуть здійснюватися у напрямку визначення готовності студентів вищих педагогічних навчальних закладів, майбутніх учителів-предметників, до фізичного виховання учнів.

Література

1. Атяшев О. А. Формирование профессиональной готовности будущего учителя к воспитательной работе средствами физической культуры : автореф. дис. ...д-ра пед. наук: 13.00.04 / О.А. Атяшев - М., 1991- 40 с.
2. Богачёва Е.В. Структура подготовки будущего учителя-предметника к физкультурно-оздоровительной деятельности в школе / Богачёва Е.В. - С-Петербург. - Ученые записки университета имени П.Ф. Лесгафта 11 (81) 2011, 06 декабря 2011. – С 31-34
3. Кузнецов В. А., Смирнов А. Б. Физкультурно-педагогическая деятельность в системе профессиональной подготовки учителя-предметника / Кузнецов В. А., Смирнов А. Б. // Вестник Мининского университета. 2015. № 3. [Електронний ресурс]. - Режим доступу: http://www.mininuniver.ru/scientific/scientific_activities/vestnik/archive/no3
4. Нова українська школа. Концептуальні засади реформування середньої школи [Електронний ресурс]. - Режим доступу:<http://mon.gov.ua/Новини/2016/12/05/konczepczziya.pdf>
5. Огниста К. М. Педагогічні умови формування фізичної культури першокласників : Автореф. дис... канд. наук з фіз. виховання і спорту: 24.00.02 / К. М. Огниста; Львів. держ. ін-т фіз. культури. - Л., 2003. - 22 с. - укр.
6. Огнистый А. В., Огниста К. М., Маляр Е. І. Проблема готовности майбутніх вчителів-предметників до фізкультурно-оздоровчої діяльності учнів / Огнистый А. В., Огниста К. М., Маляр Е. І. // Науковий часопис Національного педагогічного університету ім. М.П.Драгоманова. Серія №15 «Науково-педагогічні проблеми фізичної культури /фізична культура і спорт/ за ред. Г.М.Арзютова. – К.: Вид-во НПУ імені М. П. Драгоманова, 2013. том 2 – випуск 7 (33). – С. 14-19.
7. Огнистый А.В., Огниста К.М. Порівняння показників фізичної підготовленості майбутніх педагогів із сучасними світовими системами оцінки / А.В.Огнистый, К.М. Огниста // Науковий часопис Національного педагогічного університету ім. М.П.Драгоманова.

Серія №15 Науково-педагогічні проблеми фізичної культури / Фізична культура і спорт. – К.: НПУ ім. М.П. Драгоманова, 2016. – випуск 1(70). – С.119-123.

8. Шиян Б. М. Теорія і методика фізичного виховання школярів: підручник для студ. вузів фіз. виховання і спорту. / Б. М. Шиян 2001 [Текст] - Т. : Навчальна книга - Богдан, 2001 . Ч. 1 . - 272 с.

9. Bal'sevich V.K. Intel'ektual'nyy vektor fizicheskoy kul'tury cheloveka (k probleme razvitiya fizkul'turnogo znaniya) [Smart vector physical culture man (to the problem of sports knowledge)]. Teoriya i praktika fiz. kul'tury, 1991, no. 7, pp. 37-41 (in Russian).

10. Vizitey N.N., Stolyarov V. I. Fizicheskaya kul'tura lichnosti (problemy chelovecheskoy telesnosti: metodologicheskie, sotsial'no-filosofskie, pedagogicheskie aspekty) [Physical culture of personality (the problem of human corporeality: methodological, social and philosophical, pedagogical aspects)]. Kishinev, Shtiintsa Publ., 1989. 110 p. (In Russian)

11. Vydrin V.M. Nespetsial'noe (neprofessional'noe) fizkul'turnoe obrazovanie [Non-special (nonprofessional) sports education]. Teoriya i praktika fiz. kul'tury, 1995, no. 5-6. pp.15-17 (in Russian).

12. Al'fimov N. N. , Vydrin V. M., Kuramshin Y. F., Solodkov A. S. Information and probabilistic interpretation of physical culture (conceptual aspect) / Al'fimov N. N. , Vydrin V. M., Kuramshin Y. F., Solodkov A. S. // Scientific theory journal «Uchenye zapiski universiteta imeni P.F. Lesgafta», Issue 19 – 2006. – P. 3-6

13. Cardinal B. J. Evaluation of a university course aimed at promoting exercise behavior / Cardinal B. J. // J. Sports Med. Phys. Fitness. - 2002.- V. 42.- wl. - P. 113-119.

14. Fiona Dowling Physical education teacher educators' professional identities, continuing professional development and the issue of gender equality / Fiona Dowling // Physical Education and Sport Pedagogy Published online: 28 Nov 2006 Volume 11, 2006. - Pages 247-263

15. Kelly J.R. Leisure and sport a sociological approach // Hand-book of social sciences of sport. Champagn Striples publ.comp. 1981. - P.30.

16. Tinning, Richard Macdonald, Doune Wright, Jan Hickey Becoming a physical education teacher : contemporary and enduring issues Frenchs Forest / Tinning, Richard Macdonald, Doune Wright, Jan Hickey. – Australia : N.S.W. Pearson Education , 2006. - 351 p.

Одайник В.В.

Кам'янець-Подільський національний університет ім. І. Огієнка

БАСКЕТБОЛ ЯК ОСНОВНИЙ ЗАСІБ РОЗВИТКУ КООРДИНАЦІЙНИХ ЗДІБНОСТЕЙ СТУДЕНТІВ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ НА ЗАНЯТТЯХ З ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ

У статті на основі аналізу і узагальнення науково-методичної літератури освітлюються питання розвитку координаційних здібностей студентів вищих навчальних закладів в процесі занять баскетболом.

Ключові слова: баскетбол, координаційні здібності, педагогічний експеримент, студенти.

Одайник Валерій Вікторович. Баскетбол как основное средство развития координационных способностей студентов вузов на занятиях по физическому воспитанию. В статье на основе анализа и обобщения научно-методической литературы освещаются вопросы развития координационных способностей студентов высших учебных заведений в процессе занятий баскетболом.

Ключевые слова: баскетбол, координационные способности, педагогический эксперимент, студенты.

Odaynyk Valerii. Basketball as a primary vehicle in coordinating skills' development of higher educational establishment students on physical education lessons. Formulation of the problem and its connection with important scientific and practical tasks. Radical changes in our society determined the great changes in the outlook and ideology, culture and education. In the context of modern Ukrainian reformation the issues of physical and spiritual health strengthening, healthy lifestyle, realization of human individuality, which are considered as social progress criteria are particularly important [5, p. 12-14].

The issue of physical educational improving is a subject of many experts' researches in high school. They pay much attention to the student's individuality, their sporting interests and motives of physical perfection, that play a significant part for future experts of various economic sectors, and should solve relevant economic and social problems [4, p. 22-25].

The best results of human motility are provided with the help of the fullest possible account of individual motor abilities, morphed functional characteristics, social and psychological factors. Sport games provide cheerfulness, muscle activities; increase the nervous system tone of students.

The high level of developing the coordination abilities is the basis of mastering the new and more sophisticated kinds of motor actions in different activities. Those students, who have better coordination, can assimilate techniques quicker. They are active and resourceful in all game situations. Therefore, the improvement of coordination abilities, excepting of physical qualities are current tasks for the process of physical education.

Key words: basketball, coordinating capabilities, pedagogical experiment, students.

Постановка наукової проблеми і її значення. Радикальні зміни в житті нашого суспільства зумовили і великі зміни у світогляді і ідеології, в культурі і освіті. В умовах реформування сучасної освіти в Україні особливого значення набувають питання зміцнення фізичного і духовного здоров'я людини, формування здорового способу життя, реалізації людської індивідуальності, які розглядаються як критерії соціального прогресу [5, с. 12-14].